

Sajtóközlemény

Budapest, 2018. augusztus 8.

MÁR MEGKEZDTÉK A VILMOS KÖRTE SZEDÉSÉT

Idén – hasonlóan számos más gyümölcshöz – hamarabb érik a Vilmos körte, már augusztus elején megkezdtek az általában augusztus közepén-végén érő fajta szedését. Az előzetes adatok alapján idén a megszokottnál 15 százalékkal több, 38 ezer tonnányi lehet a termés körtéből, a minőség jónak ígérkezik – derül ki a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara körképéből.

A körtefajták érési ideje júliustól október végéig tart, a július, augusztus hónapban érő fajtákat nyári körtéknek nevezzük. E fajtákra jellemző, hogy hosszú idejű tárolásra nem alkalmasak, frissfogyasztásra viszont kedveltek, keresettek a piacon. Jelentős képviselőik a Clapp kedveltje, a Guyot Gyula és a Vilmos körte. A körteültetvények nagy részében elsősorban az őszi fajtákat találjuk meg, tehát a gazdaságilag jelentős körtefajták zömét ősszel takarítják be. A Bosc kobak – amelyet Magyarországon a körték közül a legnagyobb területen termesztene – a Conferance és a Hardy vajkörték igen kedveltek a piacon. Gyümölcsük szeptember közepétől októberig érik, és 2-2,5 hónapos tárolásra alkalmasak.

Körtéből az éves termésmennyiség kiugró évben elérheti akár a 40 ezer tonnát, sok éves átlagban azonban inkább 33 ezer tonna körüli volt az utóbbi évtizedben. Magyarországon az Alpokalja, a Bodrogló és Szatmár a három nagy körtetermő táj, ezeken a főként ártéri területeken ugyanis több az eső, illetve kevésbé jellemző a légköri aszály. Hazánkban a termesztés az utóbbi években csökkenő tendenciát mutat, amely számos megváltozott körülménynek a hatása. Az Európai Unióban egyébként Olaszország, Belgium, Spanyolország és Hollandia a legjelentősebb körtetermelő, ezen országok önmagukban a magyar termésmennyiség tíz-hússzorosát produkálják. A területalapú támogatások igénylése alapján 2017-ben 2342 hektár, 2018-ban pedig 2269 hektár körteültetvény volt hazánkban, ez csaknem 100 hektáros csökkenés az előző évhez képest.

A kevés megfelelő éghajlati adottságú terület, a szegényes alanyfajta-kínálat, az öntözés és szakképzett munkaerő hiánya, az elöregedett ültetvények magas aránya, a hatékony növényvédő szerek kínálatának csökkenése, a körte kártevőinél a gyors rezisztencia kialakulása, valamint az újabb betegségek megjelenése sajnos nem teszi a körtét nagy területen, nagy terméshozamokkal gazdaságosan termeszthető növényé hazánkban.

Kapcsolat:

Fekete Zsanett, PR és kommunikációért felelős kabinetfőnök-helyettes, +36 30 219 1319, fekete.zsanett@nak.hu

Konrád Szilárd, vezető kommunikációs szakértő, +36 30 597 1292, konrad.szilard@nak.hu

Internet: www.nak.hu/sajto

NEMZETI AGRÁRGAZDASÁGI KAMARA

SZAKMAI HÁTTÉRINFORMÁCIÓK:

Termesztéstechnológia: A körte kifejezetten igényes a termőhely megválasztására, vízigényes és egyben szélérzékeny kultúra, termelése tehát nem mindenhol lehetséges sikeresen. Ezek mellett nagyon érzékenyen reagál a termesztéstechnológiai hibákra. A rosszul kivitelezett metszés drasztikusan rontja a termésmennyiséget, ezért kiemelt figyelmet kell fordítani a technológiai fegyelem betartására, melyhez szakszerű munkaerő alkalmazása szükséges, amely évről évre egyre nehezebb. A sorközök füvesítésének előnyeit régóta ismerik és hasznosítják a gyümölcsültetvényekben, így a körtetermesztők is. Füvesítés csak csapadékosan gazdag termőhelyen alkalmazható sikeresen, másrészt itt szükséges is, hiszen jelentősen megkönnyíti a gépi művelést. A gépi munkák időbeni elvégzése nagyon fontos a nagy mennyiségű csapadék lehullását követően is. A füvesítés szerepet játszhat a vegetációs időszakban esetenként lezúduló nagyobb csapadék felfogásában, ezáltal az erózió és a tápanyag-lemosódás megakadályozásában, valamint a talaj víztartó képességének növelésében. A sorközök füvesítéséhez legalább évi 700-800 mm csapadék szükséges. Ennél még csapadékosabb vidéken vetődhet fel a teljes terület füvesítése, de hazánkban ilyen termőhelyek nincsenek.

Alanyfajta-használat: A körte művelési rendszerének kidolgozásánál a legkritikusabb pont a megfelelő alanyfajta kiválasztása. Nagy problémát jelent, hogy a körte vegetatív szaporításának nehézségei miatt jelenleg még nem áll rendelkezésre olyan alanyfajta-szortiment, amelyben különböző növekedési erélyű és az eltérő ökológiai viszonyokhoz alkalmazkodó sorozatok lennének. Arra kényszerülünk, főként az intenzív művelési ültetvényeknél, hogy a termőhelyhez kevésbé alkalmazkodó, de gyengébb növekedésű birseket használjuk alanyként. Birsen azonban nem mindegyik körtefajta nevelhető, illetve fejlődik jól. A vadkörtemagonc-alanyon nevelt fák gyökerei mélyebbre hatolnak és kevesebb elágazást fejlesztenek. A birsalany sekélyebben fejlődő gyökerei hamarabb befejezik a növekedést, kisebb területet hálózhatnak be, de több elágazást nevelnek.

Tápanyagellátás: A körte nem tartozik a nitrogénigényes gyümölcsök közé, a termésmennyiség növelésére, a tápelemarányok fenntartása érdekében korábban mégis sokszor 150-200 kg/ha hatóanyag kijuttatását javasolták. Manapság a körténél is egyre inkább felvetődik a nitrogéntrágyázás lehetséges minimumra korlátozása, aminek nemcsak környezetvédelmi előnyei vannak, hanem a hatására gyorsan fejlődő zöldhajtások a körtelevelbolha kedvenc részei a körtéfán.

A körte bármely alanyon különösen érzékeny a talaj túlzott mésztartalmára, ezért ezeken hamarabb jelenik meg a vashiány. A birsen gyengén fejlődő fajtákon (Conference, Vilmos-körte stb.) általában hamarabb mutatkozik a klorózis. A klorotikus tüneteket két tényező együttes hatása váltja ki: a talajok többségében van elegendő vas, azonban a túl sok meszet tartalmazó, lúgos vagy túl savanyú kémhatású talajokon a vas átalakul nehezen oldható és a növény számára alig felvehető vegyületté. Pedig a vas a zöld színanyagok képzéséhez és az anyagcsere szabályozásához elengedhetetlenül szükséges a növények számára, másrészt a levelek magas K-tartalma valamilyen formában megakadályozza a vas felhasználását a klorofillképzésben. A túl meszes talajok a vas-, bór- és mangánhiányon kívül nagyban hozzájárulnak a körte fokozott kősejtképződéséhez. A körte nagyon érzékeny a bórhiányra. A korai bórhiány a gyümölcsön parásodást, repedést okozhat. A későbbi bórhiánynál a gyümölcsök felületén besüppedések, gödrök vannak.

Növényvédelem: A körte fontosabb kártevői a füstösszárnyú körtelevelbolha, a zöld almalevéltetű, a kaliforniai pajzstetű, a piros körtepajzstetű, a levélbarkók, a bimbólikasztó ormányos, az almamoly, a körtemoly, a sodrómolyok, elsősorban az almailonca, valamint a körtedarázs. Ezek közül legfontosabb a füstösszárnyú körtelevelbolha, mivel öt-hat nemzedéke van egy évben, rendkívül gyorsan kialakul a rovarölőszer-rezisztencia, nagy mennyiségű mézharmatot termel, amelyen megtelepszik a korompenész, csökkentve a növény asszimilációs felületét, tovább számos betegség (tűzelhalás, körte levélsodródás vírus, körte fitoplazmás betesége) terjesztője. A többi kártevő egyedszáma – a régen nagyüzemi körtetermesztés során használt növényvédő szerek hatására – jelentősen lecsökkent, azonban mára a szelektív, környezetbarát növényvédőszerek miatt újra növekvő tendenciát mutat.

Kapcsolat:

Fekete Zsannett, PR és kommunikációért felelős kabinetfőnök-helyettes, +36 30 219 1319, fekete.zsanett@nak.hu

Konrád Szilárd, vezető kommunikációs szakértő, +36 30 597 1292, konrad.szilard@nak.hu

Internet: www.nak.hu/sajto